

عنوان مقاله:

اصول نورپردازی در نماهای ساختمان

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

زهرا صادقی شاپورآبادی - گروه معماری، آموزشکده فنی حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوراسگان، اصفهان، ایران.

مریم نصر اصفهانی - گروه معماری، آموزشکده فنی حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوراسگان، اصفهان، ایران.

فرزانه کیانی ابری - کارشناس ارشد معماری، گروه معماری، آموزشکده فنی حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوراسگان، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

ساختمان ها عناصر مهمی در شهر هستند که نقش پر اهمیتی در ایجاد و شکل گیری حال و هوای فضاهای شهری دارند. برخی از ساختمان ها ممکن است در ایجاد یک دورنمای زیبای شهری عنصر مهمی به شمار روند و گاه حتی به نمادی از یک شهر تبدیل شوند. بدیهی است اهمیت آنها در شب نیز کمتر از روز نیست. ویژگی های فرمی، جنس، بافت و رنگ ساختمان ها می تواند به کمک نورپردازی بارز شود. نورپردازی یک ساختمان در صورتی موفق خواهد بود که نه تنها ظاهر زیبایی را به نمایش بگذارد بلکه ساختمان را با توجه به نقش آن در منظر و یا فضای شهری احیا کند. طراحان ساختمان به عنوان متولیان کیفیت ساختمان و محیط به منظور دخالت در این امر نیازمند کسب حداقل دانشی در ارتباط با نورپردازی ساختمان می باشند. آگاهی از ابزار ها و روش های نورپردازی نخستین گام در جهت دخالت طراحان در امر نورپردازی است. مقاله حاضر به بررسی انواع حالت های نورپردازی و موارد کاربرد آن پرداخته و با مقایسه دو نمونه موفق نورپردازی خارجی نسبت به نمونه داخلی به بررسی نواقص نورپردازی در ساختمان های داخلی پرداخته و همچنین بهترین روش نورپردازی را معرفی نموده است. نتایج این مطالعات حاکی از آن است که به طور کلی انواع حالت های نورپردازی ناشی از تغییر سه مولفه اصلی نورپردازی یعنی هدف نورپردازی، ویژگی های منبع نور و موقعیت آن می باشد. در هر طرح نورپردازی بسته به اینکه چه عنصری از فضا به چه نوع نوری و از چه زاویه ای نورپردازی شود، کیفیت و حالات مختلفی ایجاد می شود که آشنایی با آنها توسط طراحان ساختمان امری ضروری است.

کلمات کلیدی:

نور، نورپردازی، طراحی نما، زیبا شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/775520>

